

Mødet den 6. Septbr. 1923.

Fraværende: M. C. Falk.

1. (J. Nr. 255—1923). Skrivelse fra Justitsministeriet angaaende **Udryddelse af Rotter i Fartøjer**, der ankommer til Aarhus Havn fra Udlandet.

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 22²—1923). Indenrigsministeriets **Approbation paa Købekontrakt med Tømrmester Einer Petersen.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 27⁸⁷—1923). Meddelelse om bevilget **Statsbyggelaan til Tømrmester J. Sørensen.**

Toges til Efterretning.

4. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**

a. (J. Nr. 3⁴—1923). Belysningsvæsenet.

b. (J. Nr. 3²—1923). Alderdomsvæsenet. — 2. Behandling.

Efterbevilling meddeltes.

5. **Efterbevilling af Overskridelser i Regnskabet for:**

a. (J. Nr. 3⁵—1923). Fattigvæsenet.

b. (J. Nr. 3⁶—1923). Brandvæsenet.

Overgik til 2. Behandling.

6. (J. Nr. 3⁷—1923). Indstilling fra Havneudvalget angaaende **Overskridelser i Havnens Regnskab for 1922—23.**

Tiltraadtes. Regnskabet indsendes til Ministeriet for off. Arbejder.

7. (J. Nr. 391—1923). **Andragende fra Aarhus Handelsforening, Handelsforeningen af 1887 og Handelsskolebestyrer N. P. Nielsen om Lokaler i Borgerskolerne til Aftenskoleundervisning.** (Side 143).

F o r m a n d e n henviste til den foreliggende Indstilling fra Skoleudvalgets Flertal. Hvis Indstillingen blev vedtaget, vilde der blive stillet Forslag om at vælge et 3 Mands Udvalg til at forhandle med de forskellige Institutioner om at faa indført en saadan Ordning.

J. C h r. M ø l l e r havde ikke noget imod, at der blev nedsat et Udvalg til at forhandle med Handelsforeningen af 1887 og Skolebestyrer Nielsen om, hvorledes Skolen fremtidig skulde drives. Maa-ske kunde Udvalget ogsaa beskæftige sig med andre Forhold, men Taleren vilde dog straks paa sin Gruppes Vegne tage Afstand fra Forslaget om, at Byraadet eventuelt skal vælge Skolens Bestyrer.

F o r m a n d e n antog, at Udvalget selv kunde finde paa, hvad det skulde foretage sig.

J. C h r. M ø l l e r vilde nødig have Forslaget fra Skoleudvalget til Afstemning, for hvis det blev vedtaget, var det paa Forhaand at binde Udvalget til en bestemt Ordning. Udvalget burde have frie Hænder, og naar det kom til Byraadet med et Forslag, var det jo tidsnok at tage endelig Stilling til Sagen.

V a l d. P e d e r s e n havde hørt sige, at Striden angaaende Skolen i Frederiksallé egentlig var en Følge af en Strid mellem Handelsskoledirektøren og Forstander Nielsen, og det var rart at faa udredet, om det var Tilfældet. De paagældende Købmænd ønskede vist helst at komme ud af Historien

paa en skikkelig Maade. Taleren vilde anbefale at følge Skoleudvalgets Forslag.

J. C h r. M ø l l e r havde hørt noget lignende, men vidste ikke, om det passede, og det vedkom i og for sig heller ikke Sagen. Men Taleren vilde meget henstille, at man i Dag nøjedes med at vælge Udvalg.

K. M o u s t e n antog, at hvis Udvalget blev enigt med de forskellige Bestyrelser, kunde Skolerne godt begynde Undervisningen, før Sagen igen kom til Byraadet.

A. S n e u m forstod ikke, hvorfor Fabrikant Møller ved sidste Møde forlangte Sagen udsat, for der var jo ikke fremkommet noget som helst nyt eller sket nogen Forandring i Situationen. Hr. Møllers Forslag betød en yderligere Forhaling af Sagen, og det hastede for Skolerne at faa begyndt paa Arbejdet. Hvis man vedtog Skoleudvalgets Forslag, var Spørgsmaalet løst, og Skolerne kunde snarest komme til at begynde.

A n d r. C h r i s t e n s e n kunde give Hr. Sneum Ret heri, hvis man blot vedtog den første Del af Forslaget, nemlig at nedsætte et Udvalg. Saa var der egentlig ikke mere at forhandle om, før Udvalget kom med Forslag.

J. C h r. M ø l l e r havde forlangt Sagen udsat for at give Handelsforeningerne Lejlighed til at drøfte Stillingen og eventuelt konferere med Handelsministeren. Hvis man i Dag vedtog Flertallets Forslag helt ud, kom Udvalget ikke til at staa frit.

F o r m a n d e n havde den Mening, at den af Fabrikant Møller anviste Vej ogsaa var fremkommelig, og hvis Talerens Kolleger i Skoleudvalget ikke havde noget derimod, kunde Taleren i og for sig godt gaa med dertil.

H. P. Christensen kunde tænke sig, at at man delte Forslaget i to Dele og først stemte om Nedsættelse af et Udvalg og derefter undersøgte Stemningen i Byraadet for Skoleudvalgets samlede Forslag.

K. M o u s t e n kunde godt tiltræde Borgmesterens Udtalelser, idet man egentlig vilde komme til det samme Resultat, enten man gik den ene eller den anden Vej.

A n d r. C h r i s t e n s e n spurgte, om det var Hr. H. P. Christensens Mening, at Udvalget skulde være bundet af en eventuel Vedtagelse af Skoleudvalgets Forslag, for i saa Fald var der egentlig ikke noget for Udvalget at forhandle om.

F o r m a n d e n mente, at Udvalgets Medlemmer nok vilde være klar over Stillingen i Byraadet og handle derefter.

H. P. Christensen kunde godt frafalde Forslaget om Afstemning, indtil Udvalget forelagde et Forslag; men man maatte gaa ud fra, at Forslaget fra Skoleudvalget vilde komme til at danne Grundlaget for Udvalgets Forslag.

Det vedtoges at nedsætte et Udvalg paa 3 Medlemmer, og hertil valgtes H. P. Christensen, K. M o u s t e n og J. C h r. M ø l l e r.

8. (J. Nr. 404—1923). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget vedrørende et **Andragende fra Restauratør S. M. Mikkelsen om Udvidelse af Pavillonen i »Vennelyst«.**

Følgende Indstilling forelaa:

»Fremsendes til Byraadet, idet man anmoder om Bemyndigelse til at lade Stadsarkitekten udarbejde Forslag til en Tilbygning til den nuværende Pavillon. Navnligt finder man det rimeligt, at man søger at forbedre Salsforholdene, og at

der indrettes Bolig for Værten, ligesom en Forbedring af Toiletforholdene vil være ønskelig.

Til Oplysning vedlægges to tidligere udarbejdede Forslag, henholdsvis af Thorkel Møller (1911) og Høegh Hansen (1916).•

K j e l d S ø r e n s e n henviste til Andragendet fra Restauratør Mikkelsen. Det var ikke nogen ny Tanke, idet den tidligere Direktør havde andraget om det samme, og der havde to Gange været udarbejdet Planer til en Udvidelse deroppe. Den gamle Træpavillon kunde ikke i Længden vedblive at staa, og Udvalget anmodede derfor Byraadet om Bemyndigelse til at lade Stadsarkitekten udarbejde en Byggeplan, saaledes at de foreliggende Planer kunde være vejledende for ham.

F o r m a n d e n indrømmede, at Forholdene i Vennelyst var daarlige, og at det muligvis var nødvendigt at faa dem forbedrede. Særlig var Toiletforholdene slette, og Garderobeforholdene heller ikke gode. Desværre forrentede Kommunens Restaurationer sig gennemgaaende daarligt, men alligevel vilde Taleren anbefale, at Udvalget faar den ønskede Bemyndigelse, og hvis der blev bygget deroppe, vilde der forhaabentlig kunne træffes en Ordning, saa Vennelyst blev et bedre Aktiv for Kommunen.

H. P. S a l l i n g mente ogsaa, at Forholdene i Vennelyst trængte til at forbedres; den gamle Træpavillon var nærmest ubrugelig og tjente ikke Byen til Ære. Men Taleren kunde ønske, at man ved en saadan Lejlighed lod en privat Arkitekt udarbejde Planerne. Siden Kommunen havde faaet en Stadsarkitekt, havde de private Arkitekter saa godt som intet Arbejde for Kommunen, og saa tabte de Lysten til at være i Byen. Det havde ogsaa Betydning, at mere end een Arkitekt kom

til at præge Byens Udvikling. Taleren vidste heller ikke, om de to Arkitekter, der tidligere havde udarbejdet Planer, havde faaet noget Vederlag derfor, eller om de havde regnet med at faa Arbejdet.

V a l d. P e d e r s e n kunde tiltræde Udvalgets Indstilling om at lade Stadsarkitekten udarbejde en Plan. Taleren vilde dog henstille til Udvalget at foretage Byggeriet saaledes, at der blev Plads til en eventuel Udvidelse i Fremtiden, selv om det ikke heltud faldt sammen med Værtens Ønsker. Til Hr. Salling vilde Taleren sige, at naar man havde en Stadsarkitekt, skulde selvfølgelig Kommunens Arbejde sortere under ham, ellers var der jo ingen Brug for ham; derimod burde man henstille til det paagældende Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa Stadsarkitektens Virksomhed, for det var nærmest en Skandale, at han paatog sig alt det private Arbejde, han kunde skrabe sammen. Stadsarkitekten burde passe Kommunens Arbejde og holde sig fra det øvrige.

K j e l d S ø r e n s e n havde tænkt sig, at de tre foreliggende Planer kunde være vejledende for Stadsarkitekten, men han var selvfølgelig frit stillet overfor dem. Lejen af Vennelyst var maaske ikke særlig stor, men var dog steget fra 2600 Kr. til 4500 Kr., og det kunde jo ikke nægtes, at der var forskellige Mangler derude. Det var ogsaa af Betydning at have en Lejlighed til Værten i Vennelyst; derved vilde megen Ødelæggelse undgaas. Der var vist almindelig Enighed i Byraadet om, at man ikke i Længden kunde undgaa en Forandring, og forhaabentlig kunde man naa til en tilfredsstillende Ordning.

F o r m a n d e n oplyste, at Byens Arkitekter i Krigsaarene havde tjent store Summer ved Kom-

munen, og en enkelt havde endog drevet det op til over 20000 Kr. for 1 Aar. Men forhaabentlig gik det med Arkitekterne som med Malerne, for de blev mere fornuftige, da der blev ansat en kommunal Maler.

P. Petersen havde hørt, at der hvilede en Servitut paa Vennelyst, saaledes at der ikke maatte være Beboelse i Anlægget. Dette Forhold burde undersøges først.

Formanden mente, at det kun gjaldt Beboelseshuse, og der havde ogsaa tidligere været Bolig for Værten deroppe. Men Spørgsmaalet kunde jo undersøges.

Marius Geertsen vilde ogsaa kalde det en Fordel, at flere Arkitekter kom til at præge Byens Udvikling. Men hvis man endelig skulde have en Stadsarkitekt, burde han udføre Kommunens Arbejde og ikke tage noget fra private Arkitekter. Kunde han ikke leve af sin Løn, maatte han have den forhøjet eller ogsaa søge andre Steder hen.

Andr. Christensen var enig med Hr. Salling i, at hvis en bestemt Arkitekt skulde udføre hele Kommunens Arbejde, fik det let et for ensartet Præg, derfor burde man ogsaa lade de private Arkitekter være med, naar det gjaldt større Arbejder. Det foreliggende Arbejde var næppe af større Betydning.

Formanden vidste ikke, hvor Stadsarkitekten havde haft Lejlighed til at sætte sit Præg paa Byen, for med Undtagelse af Mejlgade Nr. 8 havde han kun beskæftiget sig med Reparationsarbejder.

Andr. Christensen havde kun talt om Byens Udvikling i Fremtiden.

Marius Geertsen hyldede ikke den Anskuelse, at Kommunen absolut skal have en Stadsarkitekt; men naar man nu engang havde ham, burde han holde sig til Kommunens Arbejde.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 2¹⁸²—1923). **Andragende om Dispensation fra Bestemmelserne om Anbringelse af Badeovne i Ejendommen Mejlgade Nr. 50.**

Bevilgedes.

10. (J. Nr. 2¹⁸⁴—1923). **Andragende om Dispensation fra Bygningslovens § 21 for Jægergaardsvej Nr. 35.**
Anbefaledes.
-